

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.043 van 7 maart 2016
in de zaak A. 217.788/IX-8775**

In zake: 1. XXXX
2. XXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rebecca Greenland
kantoor houdend te 2431 Laakdal
Veerledorp 23
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VZW VRIJ ONDERWIJS WESTERLO EN OMGEVING
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jean Hendrickx
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Lozanastraat 24

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 9 december 2015, strekt tot de nietigverklaring en de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de raad van bestuur van de vzw Vrij Onderwijs Westerlo en Omgeving van 8 oktober 2015 om de vestigingsplaats Middenschool Veerle van de Vrije Sint-Lambertusscholen te sluiten op 31 augustus 2016.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Luc Vermeire heeft een verslag opgesteld over het beroep tot nietigverklaring met toepassing van artikel 93, eerste

lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ en over de vordering tot schorsing met toepassing van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 25 februari 2016.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Rebecca Greenland, die verschijnt voor de verzoevende partijen en advocaat Dirk Geens, die *loco* advocaat Jean Hendrickx verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Luc Vermeire heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Toepassing kortedebattenprocedure – rechtsmacht van de Raad van State

Exceptie

3. In de nota met opmerkingen betwist de verwerende partij de bevoegdheid van de Raad van State om kennis te nemen van huidig geschil, dat betrekking heeft op een beslissing uitgaande van een op privé-initiatief opgerichte vrije onderwijsinstelling.

4. De verzoekers antwoorden hierop dat de verwerende partij erkend is en gesubsidieerd wordt door de overheid, dat zij een functionele openbare dienst is en dat haar beslissing derdenbindend is, definitief en in laatste aanleg genomen, en uitvoerbaar. De Raad van State is daarom, aldus de verzoekers, bevoegd.

Beoordeling

5. De verwerende partij is een door de overheid erkende en gesubsidieerde vrije onderwijsinstelling, opgericht op privé-initiatief.

6. Volgens zijn vaste rechtspraak (bijvoorbeeld zijn arrest van 6 september 2002, C.01.0382) stelt het Hof van Cassatie dat instellingen die zijn opgericht door privépersonen, maar erkend door de federale overheid, de overheid van de gemeenschappen en gewesten, de provincies of gemeenten, administratieve overheden zijn in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, mits hun werking door de overheid wordt bepaald en gecontroleerd en zij beslissingen kunnen nemen die derden binden, meer bepaald door de eigen verplichtingen tegenover anderen eenzijdig te bepalen of door verplichtingen van die anderen eenzijdig vast te stellen en dat handelingen door deze instellingen gesteld het voorwerp kunnen zijn van een nietigverklaring wanneer die instellingen een deel van het openbaar gezag uitoefenen.

Uit de subsidiaire rechtsmacht van de Raad van State – als administratief rechtscollege – en uit de rechtspraak van het Hof van Cassatie mag het vermoeden worden afgeleid dat de Raad van State niet over rechtsmacht beschikt indien de verwerende partij een private rechtspersoon is aangezien deze in principe niet over de bevoegdheid beschikt om eenzijdig bindende beslissingen te nemen. Dit is dan enkel anders indien het tegenbewijs wordt geleverd en aangetoond wordt dat dergelijke beslissingsmacht wel tot de bevoegdheid van die rechtspersoon behoort en bovendien kan worden betrokken op de bestreden beslissing.

7. Een vrije onderwijsinstelling die, gebruik makend van de haar grondwettelijk gewaarborgde vrijheid van onderwijs, als bevoegd gezag beslist over de organisatiewijze van haar onderwijsverstrekking en inzonderheid over de sluiting van een vestigingsplaats, neemt geen beslissing die derden bindt in de zin van de voormelde rechtspraak van het Hof van Cassatie – te weten een beslissing waarbij eigen verplichtingen tegenover anderen eenzijdig worden bepaald of verplichtingen van die anderen eenzijdig vastgesteld worden.

Dat die beslissing over haar vestigingsplaats definitief is – wat de verwerende partij overigens betwist – en dat de verzoekers er rekening mee zullen moeten houden, doet daaraan geen afbreuk.

In zoverre de beslissing tot sluiting van de vestigingsplaats ook een weerslag zou hebben op de rechtsverhouding tussen de verwerende partij en eerste verzoekster, een van haar leerlingen – men denke aan haar inschrijving in de school – zij daarenboven eraan herinnerd dat die betrekking ontstaat door een overeenkomst, zodat in beginsel die rechtsverhouding tussen partijen van contractuele aard is en de geschillen daaromtrent rechten betreffen waarvoor, gelet op artikel 144 van de Grondwet, uitsluitend de gewone rechter bevoegd is.

8. Terecht heeft het auditoraat voorgesteld dat met korte debatten en desnoods ambtshalve dient vastgesteld dat de verwerende partij de bestreden beslissing niet heeft verricht als administratieve overheid in de zin van artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zodat de Raad van State niet over de vereiste rechtsmacht beschikt om van het beroep ertegen kennis te nemen.

IV. De vordering tot schorsing

9. De verwerping van het beroep tot nietigverklaring heeft tot gevolg dat ook de vordering tot schorsing, die er het accessorium van is, verworpen moet worden.

V. Kosten

10. Aangezien de zaak volgens de kortedebattenprocedure is opgelost, is geen verhoging van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding verschuldigd.

VI. Anonimisering

11. Met toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 ‘betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State’ vragen de verzoekende partijen dat bij de publicatie van het arrest hun identiteit niet wordt opgenomen.

Dit verzoek wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing.

3. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op een rolrecht van 400 euro, elk voor de helft en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

4. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoekende partijen niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 7 maart 2016,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Geert Van Haegendoren